Svarta fasan i Rhenländerna ingen amsaga.

Kaptenen i tyska armén, Claes v. Rosen mot fru Stjernstedt.

Den svarta ockupationen en skam för den vita rasen.

Mot fru Marika Stjernstedts artikel, De svarta på nära håll, som stod införd i Dagens Nyheters söndagsbilaga för den 26 juni, har greve Claes von Rosen, f. d. kapten i tyska arméen skrivit en gensaga. Fru Stejrnstedts artikel, grundad på och delvis återgivande innehållet i en bok, Les inconnus chez moi, skriven av en fransk dam, madame Cousturier, skildrar de senegalesiska trupperna i en fransk förläggningsort, och deras goda uppförande där torde knappast kunna bevisa att uppgifterna om deras framfart i Rhenländerna äro överdrifter eller amsagor, menar greve von Rosen, som i tre år under kriget kämpat mot svarta trupper. Han har, som Dagens Nyheters läsare torde erinra sig, redan en gång förut i den tidnings spalter polemiserat mot fru Stjernstedt, då hon förra våren bestred uppgifterna om terror och våldsråd från de svarta truppernas sida de ockuperade, Rhenländerna och drog i härnad mot indignationsopinionen i såväl de neutrala länderna som Tyskland.

Greve von Rosen skriver:

I en den 26 juni i Dagens Nyheters söndagsbilaga införd uppsats redogör friherrinnan Marika Stjernstedt för innehållet av en bok. Des inconnus chez moi, författad av en fransk dam, madame Cousturier. I denna bok skildrar madame Cousturier sin bekantskap **med en avdelning svarta** trupper som under nära tre år legat i ett övningsläger i närheten av fru Constituers hem och de erfarenheter och studier "över de svartas psyke och väsen' hon under denna tid gjort. Hennes erfarenheter äro av den mest angenäma art, och om man tager för gott alla de bevis som anföras **för dessa svartas ädla** och älskvärda karaktär, torde dessa människor stå ovanligt högt i de flesta avseenden. Madame Cousturier betecknar dem också som "människor som vi — kanske litet bättre."

Huru önskvärt hade det icke varit för de arma invånarna i de besatta områdena vid Rhen om dessa fru Cousturiers skyddslingar utgjort besättningstrupperna där i stället för de svarta, som under senaste åren huserat där!

I artikelns början skriver friherrinnan Stjernstedt att "det så småningom gått upp ett ljus för de flesta att indignationskampanjen mot de franska ockupationstrupperna i Rhenländerna rörde sig med de mest uppenbara överdrifter, delvis rena amsagor."

Det är förmodligen friherrinnan Stjernstedts mening med ifrågavarande artikel att allt flera av våra landsmän och landsmainnor skola få ännu era ljus, **så att de skola lära sig att se klart att Tyskland ej har något skäl att klaga över denna ockupation** av färgade trupper, utan tvärtom bör glädja sig över franska överbefälets godhet att **sända så framstående** representanter till uebredande av la culture francaise.

Fru Cousturiers bok lär dock ej kunna **ha någon** synnerlig verkan i det syfte friherrinnan Stjernstedt hoppas.

Det har verkligen unde det senaste året uppstått alltför många sanningsvittnen till att skilda det verkliga tillståndet i de av de färgade trupperna ockuperade provinserna för att en utav en fransk dam framställd, skildring av hennes sympatier för en i Frankrike liggande senegalesisk avdelnings idylliska tillvaro och okanderliga uppförande skulle kunna vinga eller borttaga de intryck vilka de av våra landsmän som ej äro alldeles förblindade av beundran för allt franskt och upptända av hat till allt tyskt fått av resande landsmäns som opartiska engelsmäns och amerkanares beskrivningar av "den svarta fasan."

Madame Coustriers bok kan väl ej i något avseende godtagas som nå- dokument för att bevisa de svarta soldaternas oskuld i skändligheter- na **vid Rhen.**

Skulle någon från entente-sidan som anklagar någon tysk trupp för att ha farit särskilt vilt fram i Frankrike ta tillbaka denna anklagelse, även om tusentals tyska damer intygade och skrevo böcker om huru väl samma tyska trupp uppfört sig under inkvartering i Tyskland?

Undetecknad. som i likhet med madame Cousturier haft tre års intim **bekantskap med sénegals** och andra svarta, dock ej som fru Cousturier på en fredlig lantgård, utan i strider på olika slagfält vid västfronten, har förut en gång i Dagens Nyheter april 1920 bemött ett försök till Ehrenrettung för de svarta som friherrinnan Stjernstedt då gjorde. Jag skildrade då mina personliga erfarenheter av vad jag sett av de svartas djurisk**het, mordlusta** och djävulskhet i striden, samtidigt som jag gav mitt största erkännande åt våra vita franska motståndares ridderliga stridssätt och utsökta tapperhet.

Detta, att jag personligen bevittnat de svartas vedervärdiga framfart i striden, skulle jag dock aldrig anse berättiga mig att yttra mig om deras beteende i de besatta provinserna. Jag skulle anse det löjligt att, om jag ej hade andra bevis än att jag sett dem strida som av mordlust vanvettiga vildar, påstå att de efter freden farit fram på liknande sätt vid Rhen.

Fru Stjernstedt vill däremot på grund av fru Cousturiers upplevelser med dessa "blyga, milda, tillgivna naturer" bakom fronten och i Frankrike bevisa att talet om den svarta terrorn vid Rhen vore "överdrifter och amsagor."

Detta kommer emellertid ej att lyckas varken friherrinnan Stjernstedt eller någon annan.

De föreningar och andra sammanslutningar vilka i Tyskland arbeta emot den svarta fasan och dess följder komma inom kort att inför hela världen framlägga slutliga och fullständiga bevis för alla de skändligheter som av svarta förövats vid Rhen och som amerikanska delegeraden Thommsen i sin redogörelse för förhållandena vid Rhen, vilken gick genom alla tyska tidningar (i t. ex Deutsche Tageszeitung för 27 maj 1920) beteckna**r** som en skamfläck för hela de nvita rasen.

Dessa föreningar ,till vilka var och en som önskar lära känna sanningen angående den svarta terrorn uppmanas att vända sig, äro: 1. Notbund gegen die schwarze Schmach, 2. Deutschvölkische Schultz- und Trutzbund, 3. Der Verein Rettet die Ehre och 4. Der Rheinländische Frauenbund m. fl. Föreningarnas adress endast Tyskland.

Jag kommer att i det följande anföra några ord i översättning ur ett föredrag som ordföranden i Notbund gegen die schwarze Schmach, direktor G. Dietstler, för några månader sedan höll i Berlin på uppdrag av Deutschvölkische Schultz -und Trutz. bund.

På alla bevis och fakta som framläggas från tysk sida svaras från ententehåll antingen enligt principen absolut förnekande, i likhet med friherrinnan Stjernstedt, eller de komma med motpåståenden sådana som t. ex. att tyska kvinnor själva erbjuda sig åt besättningsoldaterna och särskilt gynna de svarta m. m.

Ja, helt säkert finnas sådana kvinnor i alla länder, men de bruka benämnas med andra ord än det vackra namnet "kvinna."

Många äro även de olyckliga som för att slippa svälta sälja sig.

En många tusentals med våld tagna och skändade kvinnors och flickors vittnesbörd komma dock till slut att väcka världens samvete och då hjälpas de so mvållat denna skamfläck på vår vita ras ej längre av sina dementier.

Till sist några ord ur hr Dietslers föredrag:

"Det finns ej ord som kunna skildra de ohyggliga lidanden som våra landsmän i de besatta provinserna äro utsatta för. De omänskligaste förbrytelser förövas av de svarta representanterna för "la grande nation." Botten förövas utan avseende på ålder, kön eller hälsotillstånd. Här föreligga talrika fall i vilka flickor och gossar i spädaste år, äldre, sjuka och havande kvinnor på det mest djuriska sätt våldtagits och skändats. I ett fall utövade 7 svarta våldtäkt på en minderårig tysk flicka.

Föreståndaren för ett sinnessjukhus hade skrivit till föredragshållaren: Kunde väggarna i de celler där de arma, genom de ohyggliga dåden vansinniga vordna offren nu vårdas tala skulle sannerligen det hårdaste hjärta vekna inför all den fasa."

Könssjukdomarna utbreda sig med förfärande hast. Endast i Köln konstaterade **syfilis hos 300** flickor under 14 år.

Mångfaldiga äro de fall då de skändade flickorna i ålder under 16 år genom våldtäkten bliva mödrar.

Den vita slavhandeln florerar, skött av franska agenter, för vilkas verksamhet de franska myndigheterna ej lägga några hinder i vägen. Enligt den katolska järnvägsmissionens årsberättelse ha under 1919—1920 4,000 tyska flickor helt enkelt försvunnit.

Så långt ur hr Dieslers föredrag. Så tänker man i Tyskland om madame Cousturiers "blyga, milda, tillgivna naturer."

Claes von Rosen,

RESIDENS-COLLEGE FÖR UNGA MÄN OCH KVINNOR
(A College of Ideals and an Ideal College)

ARTS: Fullständiga universitetskurser, som även omfatta naturvetenskaperna och leda till graderna B. A. och M. A. Senior Matrikulation.

AKADEMI: Graderna IX, X, XI. Lärarekurser. Matrikulation i "Arts, Law, Medicine, Engineering etc." Graden XII: "Teacher's First Class Certificate." "Bookkeeping, Typewriting, Stenography."

TEOLOGI: Praktisk utbildning för religiöst ledarskap.

MUSIK och SÅNG: Även nybörjare mottagas. Ett- till femåriga kurser. Examina förrättas av Toronto musikaliska konservatorium. Graderna A. T. C. M. och L. T. C. M.

EXPRESSION: För lärare i vältalighet, litteratur och gymnastik.

Svenska språket samt skandinavisk litteratur- och kulturhistoria erkända av regeringen redan under femton år. Billiga kostnader. Utsökt vackert läge.
Fria kataloger och alla önskade upplysningar erhållas från
S. EVERTON, M. A., Registrar.

Skyddsvärnet han studerats av norrmännen.

Kristiania forsorgsforenings sekreterare på Stockholmsbesök.

Många goda lärdomar, som skola omplanteras i Norge.

Skyddsvärnet i Stockholm har nyligen. studerats av sekreteraren i Kristiania forsorgsforening, Johan Greve, vilken haft i uppdrag att taga närame kånendom om organisationen av det här i landet bedrivna förundersökningsarbetet med avseende på villkorlig straffdom samt övervakningen av villkorligt dömda och särskilt det sätt varpå detta arbete i praktiken är anordnat i Stockholm. I Norge har nämligen från innevarande år igångsatts ett arbete på föevarande område efter mönster av det svenska systemet.

Vid ett samtal med en av Dagens Nyheter medarbetare påpeka hr Greve inledningsvis att det norska skyddsvärnet har en något annan organisation än det svenska. Man har sålunda i Norge, i motsats till förhållandet i Sverge, ett avsevärt antal små lokalföreningar, i det närmaste en i varje stad, vilka alla sortera under en stor centralorganisation, Kristiania forsorgsförening. En annan olikhet mellan de norska och de svenska förhållandena i detta avseende är att man i Norge har en institution som kalles undlatelse av påtale, något som ju vi icke ha någon motsvarighet till. En norsk allmän åklagare kan alltså, om han anser skäl föreligga, låta bli att väcka åtal mot en person som kommit i delo med rättvisan. I dylika fall hänvisas vederbörande i stället till en Lærehjem- och varneforening ,som således kommer att arbeta jämsides med forsorgsforeningerne. I höstas avgjorde regeringen att villkorligt dömda och **dessa** som aldrig ens blivit åtalade, skulle delas upp mellan forsorgsforeningerne och varneforeningerne, ett beslut som stod i samband med införandet av villkorlig dom med tillsyn, vilket allt trädde i verksamhet den 1 mars i år.

Anledningen att något dylikt icke kommit till stånd i Norge förrän först i år är att de båda olika föreningarna länge och väl legat i strid om vilken som skulle få ta hand om det norska skyddsvärnet. Så fick man det äntligen klart förra hösten. Det troliga är emellertid att man förr eller senare måste företa en sammanslaging av de båda föreningarna. Det förekommer nämligen ibland tvistiga fall, då det på förhand är omöjligt att avgöra vilken av dem som skall ha förundersökningarna i ett mål om hand.

Det svenska skyddsvärnet, som ju varit modell för det norska, anser hr Greve i många fall vara bättre organiserat än det norska. Som exempel framhålles vårt system att låta en arresterad själv fylla i ett formulär med frågor om föregående liv och mycket annat. I Norge får arrestanterna endast svara muntligt på frågorna, varpå svaren skrivas upp av någon annan. Den svenska idéen äger emellertid en stor fördel, nämligen att man får en betydligt klarare uppfattning om mannen i fråga, om hans mogenhet och om hans vederhäftighet o. s. v. Personlig tillsyn av klienterna från skyddsvärnsfärestånderen sisda framhåller hr Greve också som något efterföljansvärt.

Hr Greve har bedrivit sina studier dels genom besök i Kungsholmsfängelset i sällskap med Skyddsvänets förestnåndare, registrator Salomon, dels vid besök i hemmen både vid undersökningar och vid tillsyn och vidare genom att följa de mottagningar hr Salomon har på kvällarna med de villkorligt dömda. Det noggranna sätt varpå man här går tillväga då det gäller att skaffa matreial åt domaren, att införskaffa upplysningar om anklagade personer, och den grundlighet med vilken man följer dem i deras förehavande efter sedan de blivit dömda är allt saker, som hr Greve ämnar överföra till Norge.

Vidare har man planer i Norge på att sätta i gång med något slags arbetshem i stil med den skrivbyrå som här satts upp av Skyddsvärnet. Frågan är nu särskilt aktuell, då det nämligen under den gångna vintern visat sig fullkomligt omöjligt i Norge att skaffa några som hälst platser åt de personer som det norska skyddsvärnet haft om hand.

I fråga om det statliga anslag som stå till de norska institutionernas förfogande meddelade hr Greve att forsorgsforeningerne fått sig tilldelade icke mindre än 150,000 kr., och att varneforeningerne fått en ännu högre summa, beroende på att deras verksamhet, särskilt deras lærehjem, medföra stora omkostnader. Man umgås för övrigt med planer på ett förstatligande av hela verksamheten.

En ruinerad svensk industri.

Bland de industrier ,som lidit avbräck under kriget, har väl knappast någon blivit mera ogynnsamt ställd än granitindustrien. Den har genom kriget och den därpå följande krisen fått en knäck så kraftig, att man ej på länge kan hoppas på en återuppresning.

Denna industri var den första som fick känning av kriget genom fullständig stagnation; den forunhades icke en tillfälleskonjunktur som de flesta andra, avtynandet fortgick i synnerligen raskt tempo.

Detta var också rätt naturligt. Jämte Sydamerika voro de krigförande länderna, England, Frankrike, Belgien och Tyskland granitinuustriens största kunder. Men då kriget kom, blev givetvis arbetad granit en vara, som man först måste upphora med att köpa.

En längre tid var man rätt optimistisk i stenindustriens ledande kretsar. Kriget lade ju i ruiner städer, byggnader och hamnar. Allt detta skulle väl en gång återuppbyggas och då måste man ha sten, svensk granit. Ja, de funnos, som med stöd av förstörelsens faktum, profeterade en guldålder för stenindustrien efter kriget. Men kriget fortsatte lika många år som man spått månader, och för varje år som gick förbleknade hoppet om en ljusare tid för stenindustrien.

Liksom en drunknande griper efter en sticka, grepo också stenindustriens intressenter efter halmstrået freden och övergåvo trots allt ej hoppet, och tack vare detta hopp hölls också industriens **med konstlade medel, med** lån, statsbeställningar och delvis egna kapitalinsatser i gång betydligt längre än förutsättningarna räckte. Man ville ej helt släppa taget i fjällen, utan uppehöll arbetet och lade på lager. Det är nu i det närmaste två år sedan kriget slutade. Och aldrig tillförne har det sett så mörkt ut för stenindustrien.

Nyligen hölls en konferens i Strömstad mellan så gott som alla stenindustrimän i Skandinavien. De olika representanterna blevo fullt eniga om, att man så gott först som sist nödgades klargöra för sig det faktum, att denna industri måste helt och hållet nedläggas.

Vid ett samtal som en korrespondent strax efter konferensen hade med representanten för en av de älsta och största i Sverige och Norge arbetande stenfirmorna, grosshandl. V. S. Beer, Kristiania ,uttalade denne såsom sin personliga åsikt, att stenindustrien ej blott torde få nedläggas, utan vad värre är, föga hopp finnes att den inom överskådlig framtid åter skall kunna upptagas. Visserligen är det, fortfor hr. B., svårt att säga något om framtiden, men mänskligt att döma är denna industris ruin fullständig och beständig. Intet är så gott, att det ej kan ersättas ocn så har det även gått med graniten från Skandinavien. Under den långa tid, som den varit borta från marknaden, har man flerstädes gjort sig oberoende av den och andra ämnen ha trätt i dess ställe. Därtill kommer, att en ej obetydlig del av den skandinaviska granitens marknad med säkerhet kommer att övertagas av Tyskland.

* * *

Skulle sålunda granitindustriens roll vara utspelad för alltid eller för en längre tid framåt, bortfaller en näringsgren, vilken ehuru hörande till de nyare, dock varit av stor betydenhet synnerligast för Bohuslän och Blekinge.

Någon större omstörtning på arbetsmarknaden innebär dock ej denna utveckling. Avtynandet har pågått så länge, att ett fullständigt avstannande endast berör ett i förhållande till denna industris stora omfattning relativt litet antal arbetare. Stenindustrien har år från år avfolkats. Den nämnda firman Beer hade före kriget en fast arbetarestam på nära 2,000 personer; f. n. utgör den knappa 300. Arbetarne ha haft det svårt och ha det svårt, men under den långa stagnationen ha de sökt sig till helt andra områden, och om stenindustrien helt plötsligt skulle rycka upp till den omfattning den hade år 1913, så skulle näppeligen tillräckligt yrkesskickligt folk kunna uppdrivas.

Vid en färd uppåt Idefjorden, ett av Sveriges och Norges största stenhuggericentra, får man en klar föreställning om såväl de kolosala mått, efter vilka denna industri en gång drivits, som om de erkännansvärda ansträngningar, som gjorts för att hålla driften i gång.

Å fjordens ömse sidor, på svensk och norsk sida, lysa djupa sår efter dynamit och slägga i bergjättarnas sidor och deras fotsocklar kantar av vidlyftiga . och dyrbara anläggningar, nästan bortskymda av oerhörda stenmassor. Hur mycket arbetad sten, som f. n. ligger enbart vid Idefjord, kan ingen lämna någon exakt uppgift om, men dessa oerhörda mängder måste mätas ej i tusental ton utan i hundratusental, ja kanske ej ens ett sexsiffrigt tal räcker.

Krokstrand, det tack vare den i slutet av 1870-talet börjande stenindustriens i Idefjordens svenska sydända uppväxta samhället, är bokstavligt talat begravet i arbetad sten, och samma är förhållandet med samtliga utmed fjorden belägna stenhuggerisamhällen.

Dessa gigantiska stenlager, om vilka jag hört en fackman yttra, att de motsvara världsbehovet (det förr normala) för flera år framåt, representera icke blott ett oerhört kapital utan också ett så gott som dött sådant och utgöra så att säga minnesvårdar över de ansträngningar som av de drivande firmorna gjorts att hålla det hela i gång.

Och skulle stenindustrien som man befarar, för alltid vara slut, så komma de ej att i hast bli bortskaffade, dessa märken efter den nyare tidens "stenålder," då de skandinaviska fjällen voro en världsartikel och då de lämnade bröd och pengar åt tusenden.

BUTIKER UTAN BITRÄDEN.

Piggly-Wiggly-systemet — Amerikas modernaste butiksanordning.

För det stora flertalet är det alldeles självklart, att en butik och framför allt en livsmedelsbutik skall vara indelad i två områden — kunderna utanför disken och betjäningen innanför. De kunder, som äro nog djärva att vandra innanför disken, medan de göra sina inköp, betraktas med goda skäl som snyltgäster, vilka gett sig in på förbjuden mark.

För den allmänna uppfattningen skall det därför synas en smula underligt, att det allra modernaste affärssystemet i Amerika går ut på att låta kunderna själva hämta sina varor från hyllorna.

Piggly-Wiggly-systemet affärer äro alla av samma dimensioner både vad exteriören och interiören beträffar. Utvändigt är affären brunmålad och ingången kantas av stora skyltar i blått och gult, vilket den resande svensken gärna lägger märke till. Piggly-Wiggly-systemet har raskt vunnit terräng och i Chicago finnas nu mellan 3- a 400 affärer, alla av samma standardtyp.

Då man kommer in i en Piggly-Wiggly-affären, går man genom ett vändkors in i det inre av butiken, tar sig en korg av de många, som ligga i en trälåda till höger, varefter inköpen kunna börja. På ömse sidor om den gång, som man kommit in i, finnes stora hyllor fyllda av specerier av olika slag, synnerligen omsorgsfullt emballerade i ögonenfallande omslag. I varje hylla förekommer endast en bestämd kvalitet av ett visst varuslag. Kunderna ha nu endast att ta för sig vad de önska. Vid varje hylla finnas prislappar, och man har sålunda själv tillfälle att noggrant överväga vad man vill ha.

I den bortre delen av affären finnes ett lager- och packrum, där man kan förse sig med såpa, sill och andra varor ,som icke gärna kunna paketeras i förväg.

När man så är färdig med sina uppköp, går man till utgången, som även den spärras av ett vändkors. Innan man får passera, plockar en expedit de inköpta varorna ur korgen, som är affärens egendom, slår in dem och räknar på en räknemaskin ut vad de kosta och tar betalt.

Sålunda rinner en jämn ström av människor fram genom gångarna, och de kan tack vare Piggly-Wiggly-systemet betjänas av endast två biträden. Besväret att hitta var sak är heller icke sort, sedan man en gång lärt känna systemet, ty varorna i varje Piggly-Wiggly-affär i hela världen äro ordnade efter samma principer och kunden vet därför precis var han skall finna kaffepåsen elle risgrynen. De kunder, som vilja se på varorna, innan de bestämma sig för inköpen, ha tillfälle att göra det i packrummet, där man har prover på alla de varor, som finnas i hyllona.

Piggly-Wiggly-entusiasterna förklara att systemet ställer sig betydligt billigare än distribuionen genom de vanliga butikerna. Möjligt är också att så kan vara fallet, men förutsättningen för att denna ordning för varuförmedlingen över huvud kan bestå, måste dock vara massomsättning och en långt driven standardisering av kvaliteter och kvantiteter.

Korta kjolar och genomskinliga blusar har ett järnvägsbolag i Chicago förbjudit de flickor, som arbeta på deras kontor, att använda. Även nedrullade strumpor och puder äro där taboo. Det påstås att de unga damernas sätt att klåda sig var mellan verkande på driften å kontoret. "Gingham", säger den nya ordern, är det material som föredrages i varmt väder.

*

Överdomstolen i San Francisco fällde nyligen ett utslag, ägnat att väcka sensation i kvinnlägren. En mrs James B. Blum ålades nämligen av rätten att årligen under minst 30 dagar under poliskontroll bära ett pärlhalsband av 10,000 dollars värde. Den upprörande domen grundar sig på att en nära släkting till mrs Blum avlidit och bland annat efterlämnade halsbandet. Genom att under lång tid icke bäras hotade smycket att förlora sin glans och värde till förfång för den rättmätiga arvingen till det, vilken är för ung att bära halsbandet. För att bevara dess värde är det mrs Blum fått sig ålagt att bära det på sig, vilket lär vara det enda sättet att hålla äkta pärlor "vid liv". Vi känna själva flera damer som vore mer än villiga att bära den börda som domstolen pålagt henne.

Arbetet meddelar att eftersom redaktör Branting blivit förhindrad att närvara vid sammanträdet den att närvara vid sammanträdet den 16 juli med Nationernas förbunds kommission för begränsning av rustningarna, så har till hans ställeföreträdare utsetts redaktör Arthur Engberg, vilken för detta ändamål avrest till Paris.

*

Härförliden avled i Oak Forest, Ill., fattighus Albert Braleys 94 år gamla hustru. Själv är han 101 år gammal samt ett hjon i fattighuset. Bradley var född i New York samt fördes vid ett års ålder som fader och moderlöst barn av en nybyggare hit ut till mellanstaterna. Gumman sörjes av två söner, en 70 och en annan 50 år gamla.

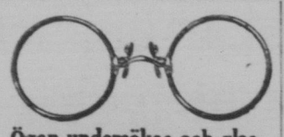

Ögon undersökas och glasögon anpassas.
Bernard H. Loepky
Optiker
Suite 212, Avenue Block, 265 Portage Avenue, Winnipeg.
Kontorstid: 9 f. m. till 6 e. m.
Tel.: A 3625.

Specialister i Kiropraktik.
Dr. Hugh J. Munro
WINNIPEG CANADA
Telef. A 1179 609 Avenue Blk.
265 PORTAGE AVENUE.

När ni behöver glasögon besök
Fowler Optical Co., Ltd.
f. d. Royal Optical Co.
340 Portage Ave., Winnipeg.

Dr. L.E. LOVEGREN
Skandinavivsk tandläkare
Kontorstid: 8:30 till 5:30
Tel.: A 8323
Main & Market Sts.
Nära City Hall.

Kontorstel. A 1633 Bostadstel. B 777
DR. C. J. MONTGOMERY
Öga, öra, hals och näsa, hjärta och lungor
Ste. 2 och 3, Clarendon Block.
Mitt emot Eaton's.
Winnipeg, Man.

Dr. S. C. PETERSON
Specialist — Hud., Köns-, Urin. och Veneriska sjukdomar.
401 McArthur Bldg.
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10—12; 3—5; 7—8.
Telefon: A 4165.

Kontor: 401 Boyd Building; Tel.: A 3521.
Bostad: 46 Alloway Ave.; Tel.: B 5158.
DR. M. B. HALLDORSON
SPECIALITET: LUNGSJUKDOMAR
Kontorstimmar: 11 till 12 f.m.; 2 till 6 e.m.

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 887
Dr. T. Glen. Hamilton
KIRURG
210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

DR. BRANDSON
LÄKARE
Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen.
Bostadstelef.: A 7067 — A 7122.

SKANDINAVISKE ADVOKATER.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
811 McArthur Bldg.
Telefon: Main 4503 og 4504
P. O. Box 1656.
WINNIPEG - - MANITOBA

Kontorstel.: A 4963
Bostadstel.: Sh. 5736
Skandinavisk Advokat
W. J. Lindal, B. A. L. L. B.
Jurist, solicitör etc.
Lärare Manitoba Law School
1207 Union Trust Bldg., Winnipeg.

PATENTER
Trade Marks — Copyrights.
Fetherstonhaugh & Co.
Den gamla etablerade firman 36—37 C. P. R. Building
Hörnet av Portage & Main St.
Winnipeg.
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firman. Skriv efter upplysningar.

Köp edra möbler och husgeråd
på samma sätt, som ni köpte ert hus — men med den ytterligare förmånen av ingen ränta och ingen extra kostnad av något slag. Råd givas gärna.
J. A. BANFIELD
Pålitlig möbelaffär för hemmet
492 Main St. Tel.: N 6667

TEL.: A 3965
Mc Donald Transfer Co.
ÖPPET DAG OCH NATT
52 AUSTIN St.
Mitt emot C. P. R. Depot Winnipeg.

Rego Cream Separator
Den finaste svenska maskin på marknaden.
Skriv efter katalog.
Vi föra ett komplett lager av Judson motorer och reparationsdelar.
J. F. McKENZIE CO.
Galt Bldg. Winnipeg

Henry Brothers Limited
277 Smith St.
Rengöring och färgning.
"Tillfredsställelse säker"
Tel.: N 1151 4 telefoner.

MORRISON, EAKINS FINKBEINER & RICHARDSON
Advokater etc.
Specialitet: sädeslagar, kriminallag och järnvägslag.
240 Grain Exchange,
Winnipeg, Man.

Bröllopsbuketter
Lösa blommor och krukväxter
Begravningskransar
CHICAGO FLORAL CO.
Tel.: A 4791 340 Portage Ave.
WINNIPEG.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS
Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street, New York.
Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna bordringar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.
REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG
Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

Edra ögon
Ett hälsosamt, rensande uppfriskande och helande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, klåda ögon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-13.
Murine Eye Remedy Co., Chicago

DR. MARTELS KVINNOPILLER FÖR KVINNLIGA SJUKDOMAR.
25 års standard för uppskjuten och smärtfull menstruation. Förseglat tennpaket, alla apotekare eller direkt per post. Pris $2.00. Knickerbocker Remedy Co., 71 E. Front St., Toronto, Canada.

Emil Löfvendahl
Svensk urmakare
Expert reperation av klockor.
Orders från landsorten expidieras omsorgsfullt.
500 Talbot Ave., Elmwood, Winnipeg, Man.